

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/74/2014
Identifikačné číslo spisu:	6711010767
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6711010767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 21. januára 2015 v trestnej veci obvineného Y. J. a spol. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné o dovolaní obvineného Y. J. a obvineného T. H., ktoré podali prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Aleny Nguyenovej, advokátky v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2014, sp. zn. 3To 6/2014, a rozsudku Okresného súdu Zvolen z 31. júla 2013, sp. zn. 4T 139/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinených Y. J. a T. H. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 31. júla 2013, sp. zn. 4T 139/2011, bol obvinený Y. J. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a obvinený T. H. z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. decembra 2010 v čase približne o 01.00 hod. vo Zvolene na ulici Pribinova obvinený Y. J. ako prechádzal na OMV zn. Ford Galaxy, ev. č. A. zastavil pri skupinke osôb, kde došlo medzi nimi k slovnej roztržke, načo vystúpil z vozidla a fyzicky napadol M. S., nar. XX. L. XXXX, bytom T. tak, že ho najmenej jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre, následne z vozidla vystúpil obvinený T. H., ktorý v rukách držal plynovú samonabíjaciu pištoľ zn. KIMAR model 85AUTO, kalibru 9 mm, P.A. Knall, výr. č. H. a pažbou udrel M. S. do ľavej strany hlavy, ktorý po údere spadol na zem, načo k nemu pristúpila T. P., nar. XX. H. XXXX, bytom T., ktorú udrel päťou do oblasti tváre - nosa, ktorá po údere spadla na zem a namieril na M. S. zbraň, pričom M. S. spôsobili zranenia, a to pomliaždenie v oblasti obočia vľavo, pomliaždenie hlavy v sluchovej oblasti a tržne zmliaždenej rany s dobou práceneschopnosti do 7 dní, T. P. pomliaždenie v pravej čeľustnej a nosovej oblasti s dobou práceneschopnosti do 7 dní.

Za to bol obvinenému Y. J. uložený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 ods. 3 Trestného

zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 56 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 250,00 (dvestopäťdesiat €).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obvinenému pre prípad, že by výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Obvinenému T. H. súd uložil podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 56 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 400,00 (štyristo) €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obvinenému pre prípad, že by výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil aj trest prepadnutia veci: 1 ks plynová samonabíjacia pištoľ zn. KIMAR, model 85AUTO, kalibru 9 mm, P.A. Knall, ev. č. H. spolu so zásobníkom.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvineným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej UNION zdravotnej poisťovni, a.s., Bajkalská 29/A, 821 01 Bratislava škodu vo výške 13,38 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Skuteckého 22, 974 01 Banská Bystrica škodu vo výške 14,39 €.

Proti rozsudku podali obaja obvinení odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. marca 2014, sp. zn. 3To 6/2014, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvinených Y. J. a T. H. zamietol.

Obvinení Y. J. a T. H. písomným podaním z 11. septembra 2014 (doručeným Okresnému súdu Zvolen 7. októbra 2014) podali prostredníctvom obhajkyne JUDr. Aleny Nguyenovej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2014, sp. zn. 3To 6/2014, a rozsudku Okresného súdu Zvolen z 31. júla 2013, sp. zn. 4T 139/2011, dovolanie.

V dovolaní poukázali na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu a písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolatelia uviedli, že skutok nespáchali. Skutok sa nestal, ako správne prvotne rozhodol Okresný súd Zvolen dňa 15. februára 2012 a obvinených spod obžaloby oslobodil. Orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v zmysle zákona, keď obvineným ako i svedkyňi I. podsúvali verziu skutku tak, ako ju opísali poškodení. V čase incidentu bol triezvy len obvinený v prvom rade a svedkyňa I., preto si okolnosti skutku pamätali presne. Výpovede ostatných poškodených a svedkov sa nezhodovali, boli plné rozporov. Vzhľadom k tomu podľa názoru obvinených sú tieto výpovede nevierohodné. Znalec MUDr. Martin Abelovský pripustil, že zranenie poškodenej T. P. mohlo vzniknúť aj pri páde. Taktiež sa vyjadril, že zo spôsobených zranení nemožno určiť útočnú zbraň. Orgány činné v trestnom konaní nevykonali žiadne iné dôkazy, ktoré by potvrdili priebeh skutku, ako napr. vyšetrovací pokus podľa § 157 Trestného poriadku alebo rekonštrukciu podľa § 158 Trestného poriadku. Podľa názoru obvinených, keďže neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré by svedčili v ich prospech, bolo porušené ich právo na obhajobu. Taktiež nebolo preukázané, že k zraneniam poškodených došlo tak, ako to tvrdili poškodení a svedkovia. Preto na základe zásady in dubio pro reo mal konajúci súd rozhodnúť o nevine obvinených.

Vzhľadom na uvedené obvinení žiadali, aby dovolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov

napadnutého rozhodnutia ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, a po zistení dôvodov dovolania vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tieto dôvody opierajú. Zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, prikázal vec súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, avšak v súlade s ust. § 388 ods. 2 Trestného poriadku už v inom zložení senátu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorý v jej písomnom vyhotovení zo 4. novembra 2014 uviedol, že rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu považuje za zákonné. Vykonaným dokazovaním bol náležitým spôsobom preukázaný skutkový stav. Skutočnosti, ktoré obvinení uviedli v dovolaní, boli predmetom preskúmania aj odvolacím súdom. Krajský súd v Banskej Bystrici konštatoval, že vina oboch obvinených bola dokázaná najmä výpoveďou poškodených M. S., T. P. a svedka R. T., ktorí podrobne popisali, ako malo ku skutku dôjsť. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinených podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poškodení sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu tým, že súdy sa s obhajobnými argumentmi obvinených dôsledne nezaoberali a s nimi sa nevysporiadali, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza:

Konštantná judikatúra odvolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku, upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Z dikcie tohto ustanovenia je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené podmienky povinnej obhajoby.

V posudzovanej veci o takýto prípad nejde. Obvinení Y. J. a T. H. boli na základe splnomocnenia už od prípravného konania (č.l. 12 - 13) zastúpení obhajcom JUDr. Petrom Múkerom, advokátom z advokátskej kancelárie Banská Bystrica. Obhajca sa zúčastňoval nariadených úkonov (jednotlivých výsluchov, hlavných pojednávaní, verejných zasadnutí). Na hlavných pojednávaniach obhajca nepredložil ani jeden návrh na doplnenie dokazovania. Iba na č.l. 233 sa nachádza návrh otázok zo strany obhajcu na znalca, a to aká bola predpokladaná intenzita možného úderu voči telesnej integrite, ktoré spôsobilo tak malé zranenia u poškodených a mohli zranenia u poškodených vzniknúť aj inak ako údajným úderom obvinených voči telesnej integrite poškodených? S týmito otázkami sa súd vysporiadal na hlavnom pojednávaní 31. júla 2013 za prítomnosti znalca MUDr. Martina Abelovského (č.l. 268).

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinení subjektívne

nepovažovali za preukázaný. Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, resp. písm. i/ Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle tohto ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je oprávnený v dovolacom konaní preskúmavať úplnosť dokazovania a posudzovať postup súdov pri hodnotení dôkazov. Pri rozhodovaní vychádza z konečného skutkového zistenia súdov prvého eventuálne druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav posudzuje správnosť aplikovaného hmotnoprávneho posúdenia.

Skutkové zistenia nemôže meniť. Dokazovanie sa vykonáva pred prvostupňovým súdom a jeho skutkové závery môže dopĺňať, poprípade korigovať len odvolací súd. S ohľadom na princípy vyplývajúce z ústavne garantovaného práva obvineného na spravodlivý proces môže Najvyšší súd Slovenskej republiky do tohto skutkového základu rozhodnutia napadnutého dovolaním zasiahnuť len celkom výnimočne.

Vzhľadom na uvedené, ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvinených Y. J. a T. H. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.